

CLEVELANDSKA AMERIKA

črtežnina
\$1.50
na leto.

"Clevelandka Amerika"

619 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, OHIO.

CLEVELAND, OHIO, V PETEK, 11. DECEMBRA 1908.

Slovenske vesti.

SVENSKI NASELJEN.

NEW YORK, 7. dec. —

Včeraj dan smo imeli Slovensko veslo v okolici včerajšnjega

z velikimi slovenskimi Lurški Matere božje in Očesa Pija X. Od s

ta namen prideločili lepo ste

moč in mimočutev in skr

občajila. Če 10. del so se

na drukčnečki družbi Sv

o. Jezu. In preces tudi

Na Frančiška v želi cerkev

in obiskovalci za našo

zg. 2. E. J. v cerkev k

člani izjeli. Med sv. našo je

znamena pridiga. Kjer nata

se v cerkev, E. z. Nagelova

česna božica, da ne z tem

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slovenska božica, da bo

cerkev veliko za Slovenske

pravice in vseh vseh potreba

ki nini pa pomorajo na lastne

ce in tem križem česa, od

ta posmano" jo rekel, "ave li

česno dobro, vero in prav

družbo, in nato vam s ve

znameno uvoja vrata. Pridelo

či pred nas tabernakl. K na

čemu, in jole in pite od nje

česno vred! Pridelo in čestimo

člani svet. katol. cerkev

česna, kjer nata

cerkev redna sloven

slo

Mario zivljenje

Spisi dr. Fr. Detila.

(Nedeljavanje.)

Tudi pa je bodoval v hrib kakor obvezljivo - zver, ne oniraže se ne ma domo, ne na levo. Ves je bil mokar, in nado kaže, in ko je lezel dolje pot, ure, svakrber po polski steki, in je še tekel vrac pot od cesta po domu. Tako bodo dolgo dolgo po poti, ki se je končal pomačal. Nekdar se mu je bil ali delih tako visok, nihaj tako strm; končal prekorčen na vrh, se stoji drugi nad tem in začne kopati drugi vrh konca in kraja. Kakor bi ga zložil v krogu vodil, tako bodo semčila po temotu. Nasledi ugleda visoko nad seboj brez lega. Hvala Bogu! vzdihne, vendor oponom do ljudi, in poskuši po navadni proti kuhi, a kmalu se preverja, da je to avet zaprt; skoraj navpič se dvigne skala mnogo večji visko, in nikjer ni nobeno steče. Tu se pomaga nobeno premičljivosti, obiti se mora strmina; Juri se upira in upira na vso moč in privije slednjo na vrh. Kar nčel ni vedel, kje je; razgleđen mu je tveganje nos, in ne more se spominiti, da si bilo je katerikoli videl ta kraj in to bilo. Komaj stori par korakov proti zahodnemu prenočlu, kar zaradi nad alim velik pes in ga ustvari. "He, ljudje bolj!" vpije Juri. "Ali ni nobene doma?"

Dve nekaj časa se vrata nekoliko ozemlo, in kakor se dosveda Juriu, vpiše postava Ženica: "Matija, ali si?" "Ne, jas nem, jas," odgovori Juri. "Kdo pa je to?" "Nekdo, ki je pot zgrešil, pa prosi, da si ga premedili." "No, jubi moj!" odvrne oni gibanje, kar nam te ne moremo prenosciti; poti najdeš te dol in Simona, četrte dni, tam te bodo vroči pod streho, pa gled, da ne padaš v bresčen; poti je neverna."

"Ha, mati, preosode me, miras je," reče Juri.

"Ravno nočej ne morem: kar pojdi?"

"Toda pa podklide k sobi! Te sverina me ne pusti mimo." A tega si bilo treba, zakaj pa nekateri gledajo salaje in stope na nasprotni strani in laje, pritoči soper k hiši in soper izgine.

"To sta pa naša dva," pravi Žena, in kmalu se počaketa dve osebi, matja in Ženika.

"Dobar večer, Matija, dolgo valju si bilo," pozdravlja starška, stopivši in Žena. "Tukaj je nekdo, da ga hoče prenositi."

"Dobar večer, oče!" izpogovori Jurij, in pre skoti soper proti njemu in ga se pusti naprej, dokler ga ne odšteje nosoper.

"Kdo pa si?" vpiše mot, ki se mu je reklo Matija. "Pojdji do biles!"

"Oče, tisti je, ki je sedel kraven na živo dekle, ki je spomelo Juriju."

"Pečurju na Štrmu peč je bil prijeti Jurij.

"Ulični ga, naj res!" pravi Pečur in mu poda roko. "Kod pa hodiš in kaže, ko prihajaš sem?"

"Zdaj sem bili." "Nu, to pa ni nčel edino ob takem vremenu. Še jaz sem moral pasti, ki smo te ste in stokrat hodil po pot, kiša vse smote. Zdaj pa kar hitre napomimo v bilo, da se ogrejem."

"Tiste iste, ki so nukdar ni znali Juri, kateri pačiš kakor to not. Mati prinese male vescino, in indi on mora prisesti."

"Kakšem si pa, fanti?" vpiše Matija. "Sai se te vse drži. Tako hude moči pa vendar ni."

Juri pove svojo nesrečo in se oprovišuje, zakaj ju ni počakal: Matija pa prima dva otepa slame v izbo, da se mu naredi postela.

"Rozalka, kaj si pa vse nakupila?" vpiše nujni mati, in Rozalka razveseli in razstave svoje zaklade. Vsečemu je nekaj kupila. "To je za mati, to je očeta, to je za Šimonovega Željana, to pa za Antico."

"Ali si tudi Stefanu kaj kupila?" in nujne mati.

"Kaj moram, ker je tako siten," odgovara Rozalka.

"Na enega gosta tukaj pa nimam, Željanu?" vpiše oče.

Malo osupne delica: zakaj nekdanja le pritoči sprašovanje; ko pa zagni Juri dokazovali, da se tudi njemu spopob, mahanje "odpuskat" za spomin, odvrne pogumno: "Bom pa toga dan, ki sem ga imenil Stefanu."

"Kaj bo pa Stefan dejal?" vpiše mati.

"Čel ne bo vedel. Dobri pa drugoga, vse Rosalka in oddide z materijo v drugo sobo k podkriku. Trudnega Jurija pa je tudi spomne nepotrebitivo pokazati na slamskem posteli.

Ko nasvetili drugo jutro solnce nenehno vrhove, našlo Jurija že na ugodnih. Glede je posušen, in za odhodnik nujnati gospodar kupico bričev domačega pridelka.

"Te greha dino," pravi mož, in pozimi si boljšega zdravila." Potem pa pokaza najboljšino pot in Dolino, in zavetje se poslovita. "Ce se kaže, tudi pride," pravi Matija. "Ja pa

dobrik Judi in tako misi, kraj: Tako je premislil Jurij na svojem poti in hvale Bogu, da ni tam gori v tem mirnem domu.

VIII.

Bil je večer, nad Premčeve mizo je brieski svetilka in rasipanje včasih krog seko nego ludi. Za mizo si je podpiral glavo Premec: Jurij in Miha pa sta vedeli pri peti, ki se je ravno tako uspešno bramil dajati gorkoto od sebe kakor luč svetloba.

"Mokra drva nerada gore," pravi starec. "Podi, Miha, pa obrni štor!" Miha uboga očeta. In Jurij se tudi vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi, "par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec. "Saj se mi ne moremo. Policek vina bi našel pač drugač razgrel." — "Kaj pravita, tanta?" vpiše, ko je Miha zoper zašel svoj prostor, "kako bi ugenil da bi prisao kaj denarja k hiši; ponklicu!"

"Snoči sem bil doma," reče Jurij in gleda v tiha.

"Aha, si pa očeta po doti vprašal," se smieje Premec: "to si pa jo zavzel?" Zakaj nisi meni prav povedal, da greš domov pri denar, jaz bi ti bil povredil, kaj voj oče misil?"

"Kaj?" reče Jurij.

"Da ti bi do tega takrat, ko hočišti! Tako je bilo tudi dogovorjeno, ko se je našla France določila pri vas!"

Stara sta si toliko izgovorila, da bi dala lahko doto sama. Amarilki petič imata skrilki, da se domače misljajo na vedol."

Juri je moči zri prede.

"Kaj pa si vendor zvedel doma?" vpiše trtes nekolično časa Premec.

"I — blizu tolito, kolikor ste mi vi zdaj povedali!"

"No, vidiš!" reče zadovoljivo Premec: "seveda, ako bi bili tvoj rajni brat Luka eno leto prej umrl, potem bi tebe ne bili jemali v vojak, in ti bi zdaj gospodaril doma; naša France bi pa nama s Mihom kuhal tu gor."

"Da, da, to bi bil Luka prej umrl!" vpiše dolginseno Jurij.

"E, kaj boj govoril?" se oglasti starec zoper izsa misle, "ki bi si bil Pavletov Tomaj prej doma noge zlomil, ne bili bi mu snode pri Nacetu treb zobi izbil! Kar je, to je; namenjeno ti je bilo!" Sedaj rajni pominjal, kako bi drugod dobil kaj denarja; domača doča ti ne uide — zakaj si pa boj čakal? — Tvoj obe je zrden kakor črna gaber!

"Trije pari so na oklicu," izpogovori Miha. "Dva sta iz hribov, tam ne bo niti; tretji je pa tudi tak, da bi kar na vrbovi pličašči godel."

"To ni niti," pravi starec in se zamisli. "Sam ljubi Bog ti meni pomagaj pa manka bojka!" reče treti nekaj časa, kako bi prevaril in svilil tega Rožanca! Primojdaj, to bi bil ločni veselje! Ta skupuh mi odčita, da mu po gozdu kradem in iz kozelca jemljam, ko ve za vsako vejo, ima vse grmovčico setela in snope v kozelcih zapuščene. O ti vrug pošrešči! Na svete Vilarje se obljubim, in pa se tebe, Miha, če bi ga mogli kako prekandidi!"

"Oče, to si pa le lablje iz glave!" pravi Miha. "Starega Rajaka ne boeste ujeti, posebno zdaj ne, ko se je Jurij v kupeljko tako slab obnesla. Nato je bud, Jurij, kaj?"

"Kakor sam pajek," odgovori Jurij. "Toliko, da se niva stepila, ko sem mu povedal o tistih krajevih. Hudino sem se moral premagovati, ko me je otekel. To pa se zmeraj mislim, da se mu lazen, da sem denar utjal."

"Ne vem, kaj bi del," pravi Miha, da bi bil vidi njegov obraz takrat, ko si mu ti povedel to strašno izgubo dveh grobov. Ali so se mu pobešila ista, kaj?"

"Jez, mo, kader se spominjam," reče Jurij, "pa smejeti se moral. Tega bi ne bil nikoli verjel, da je res tako lakomen. Kakor bi mu bil dušo jemal, tako budo mu je bilo. Ves, od konca ni bil niti jesen, dokler je imel se kaj upanja. Oh, Jurček, je dejal, ljuba dosta, ti se misliš malo ponorečevali z mano; pa to si lepo. Jaz sem star si ti pa minedenič; da mi denar nazaj; saj ti nisem zdaj pomagal zadnjkrat! — Jaz trdim, da sem denar izgubil, se pridružim; on pa ni hotel verjeti in ni hotel. Ko se pa jaz obrnem, da bi odšel, skoči kvíški, skake semtertij kakor obden: lasje pri uših, so mu stopili pokoncu, in tako je pihal kakor plesan gad. Ti nevhaleš, ne vpiši, jaz sem te rošil, in ti mi tako plačuješ? Poberi se izpred mojih oči! — Na to pravim ja: Oče, nikar se ne jesti! Kar je, to je; stiranjat dini Vam bom delal zaostan, kadar bo ste hoteli. — Malo je odnehal dedec, malih si je menda, bolje nekaj kot nit. Potlej je pa spet začel. Vpiši je in kleti ti v en dan, jaz sem se pa iz munih. Srejal bi me bili, če bi bil imel puško pri rokah; rekel mi je pa vse, kar je pritiskov na svetu."

"In ti si ga poslušal?"

konske oklice. Trdo sem se držal in hibne oklice. Trdo sem se držal in neumnega sem se naredil, dasi me je srbeša pest, kakor ne vem kaj. Pa kaj sem hotel? Saj veste, kako kaj?"

"Ni greha bi ne bilo," meni Premec, "če bi ga bil malo pretresen. Le premisli, kakšen je ta cigar — slovec mu ne more dobro redi! V kakšno nevarno se poselil v tisto tatinako rob!

"Te greha dino," pravi mož, in pozimi si boljšega zdravila." Potem pa pokaza najboljšino pot in Dolino, in zavetje se poslovita. "Ce se kaže, tudi pride," pravi Matija. "Ja pa

je vosec ajde naščas, kaj?" "Naleden," odgovori sin, "kader hočete, ga potegnemo na pod in omolimo."

"Ta Clovek je tako lakomen, tako samogoten," razlagata Premec, "da mi je pol voza vemi da je v mizah postr.

Oni dan je volal oikoli kozolec, a nato

ga hitro odpravil. No, in kaj mi recete, da vsegačem načrti?"

"Aide inas pa res toliko, pravi, da je moral kar druga vrh druge rasti:

"Kaj ne, prodal je bol pa se več?"

"Seširok sem vrgec saj njim, pa budirja

ne zadenik nikoli! — Ti Jurij, moraš

ki jemu!"

"Ta me iznova zapodi, ka?" ugorja Jurij.

"Miha uboga očeta. In Jurij se tudi

vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi,

"par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec. "Saj se

mi ne moremo. Policek vina bi našel

pač drugač razgrel."

"Kaj pravita, tanta?" vpiše, ko je Miha

zoper zašel svoj prostor, "kako bi ugenil

da bi prisao kaj denarja k hiši; ponklicu!"

"Mokra drva nerada gore," pravi starec. "Podi, Miha, pa obrni štor!" Miha uboga očeta. In Jurij se tudi

vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi,

"par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec. "Saj se

mi ne moremo. Policek vina bi našel

pač drugač razgrel."

"Kaj pravita, tanta?" vpiše, ko je Miha

zoper zašel svoj prostor, "kako bi ugenil

da bi prisao kaj denarja k hiši; ponklicu!"

"Mokra drva nerada gore," pravi starec. "Podi, Miha, pa obrni štor!" Miha uboga očeta. In Jurij se tudi

vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi,

"par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec. "Saj se

mi ne moremo. Policek vina bi našel

pač drugač razgrel."

"Kaj pravita, tanta?" vpiše, ko je Miha

zoper zašel svoj prostor, "kako bi ugenil

da bi prisao kaj denarja k hiši; ponklicu!"

"Mokra drva nerada gore," pravi starec. "Podi, Miha, pa obrni štor!" Miha uboga očeta. In Jurij se tudi

vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi,

"par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec. "Saj se

mi ne moremo. Policek vina bi našel

pač drugač razgrel."

"Kaj pravita, tanta?" vpiše, ko je Miha

zoper zašel svoj prostor, "kako bi ugenil

da bi prisao kaj denarja k hiši; ponklicu!"

"Mokra drva nerada gore," pravi starec. "Podi, Miha, pa obrni štor!" Miha uboga očeta. In Jurij se tudi

vzdigne, "Ja pa prinesam," pravi,

"par storjev turšice, da se posuse."

"Ni trebiti," brani Premec.